

Logos

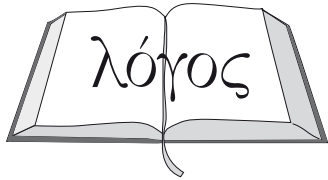
Organ för
Föreningen Logos i Österbotten rf
Årgång 8 • nr 1
Mars 2010

*Jag har en säker vilostad
i Jesu dyra sår.
Där har jag jul i fastan
och mitt i vintern vår!
När världen kring mig larmar,
jag skyndar till mitt slott
och sjunger om min Jesus
och har det där så gott!*

Lina Sandell

- Ledare 2 • Den heliga staden 3 •
- Information från Föreningen Logos 5–7 •
- Böcker 8 • Notiser 9–10 • Lutherpredikan 11 •
- Verksamhetsinformation 12 •

Världens larm och stillhet inför Ordet

Det finns ett märkligt samband mellan den mängd av splittrande sinnesintryck som når oss i vår västerländska kultur och det behov av stillhet och ro som gör retreater och kloster populärare än någonsin.

Kraven från splittrade människor framlockar en gudstjänstform som försöker anpassa sig till ett ständigt växlande flöde av intryck: livlig och högljudd musik, snabba växlingar och korta predikningar.

Å andra sidan vinner meditativa religioner med österländskt ursprung allt mera terräng, och de gamla kyrkorna, både den österländska ortodoxa kyrkan och den romersk-katolska, erbjuder element som tilltalar unga och äldre.

Den som dagligen umgås med tonåringar till exempel i skolvärlden ser tydligt en följd av filmindustrins påverkan: koncentrationen räcker inte att följa en teoretisk framställning en längre tid och lyssnandets konst verkar ofta vara bortglömd. Det ska vara tvära kast och ständigt nya intryck.

Detta har nog ett samband med en allt mer ökande fragmentering av filmer, nöjesprogram och dokumentärer. Allt ska serveras i små doser som växlar sekunds snabbt och ger hjärnan ett virrvarr av intryck. Samtidigt blir popmusiken allt mer skräpig och högljudd.

En följd av detta är att barn som växer upp i denna skräpiga värld inte kan sitta stilla och lyssna till predikan och andakt, utan måste erbjudas sina egna specialanpassade program.

I denna fragmenterade sinnevärld uppstår ett ständigt ökande behov av motsatsen: stillhet, tid för sig själv och för sina tankar med minsta möjliga sinnesintryck.

Detta kunde vara ett tillfälle för Herrens Ande att få komma till tals. Men hur ska han tala med den människa som inte känner hans ord? Han har ju valt det yttre Ordet som en kanal för sitt handlande.

Risken blir uppenbar att stillheten i stället blir

en inkörsport för den onda andevärlden. Jesus berättar om en ond ande som återvänder till sitt "hus" och finner det så väl städad att han nu kan ta med sig sju andra andar som är värre än han själv och börja bo där.

Den här "städningen" kan ske genom att man går in i sitt inre med hjälp av olika meditations-tekniker, som helt oskyldigt framställs som botemedel mot stress.

I allt detta är hemmets betydelse ofantlig. Lina Sandell har uttryckt det så här:

*Så giv mig, käre Herre, ja, giv mig ofta då
en liten stund med Jesus i hemmets tysta vrå!*

Är det för att hemmet inte längre erbjuder någon tyst vrå som psalmen numera har getts orden "i själens tysta vrå"?

Så mycket viktigare är det för kristna föräldrar att fostra barnen till ett regelbundet andaktsliv och att delta i den söndagliga gudstjänsten, där vi erbjuds en rätt stillhet och tillbedjan samtidigt som vi får ta del av undervisning i Ordet.

Ju längre samhället kommer bort från den gamla kristna grunden, desto viktigare blir en grundläggande undervisning.

Här är det också av största vikt att uppmärksamma omsorgen om varandra, både i familj och församling, eftersom allt fler lider i det tysta.

*Låt Kristi frid regera i era hjärtan, den frid som ni
blev kallade till i en enda kropp. (Kol 3:15)*

OLA ÖSTERBACKA

Logos – organ för Föreningen Logos i Österbotten rf. Ansvarig utgivare: Botvid Lindström. Redaktör: Ola Österbacka. Redaktionsråd: Klas-Erik Isaksson, John Lasén, Ralf Sandberg och Roger Pettersson. ISSN 1459-3378.

Material och diskussionsinlägg sänds helst via e-post till ola@ofsystem.fi eller per post till Skolhusgatan 11 A 9, 65100 VASA.

Tidningen sänds till dem som stött Föreningen eller meddelat intresse. Gåvor för spridningen betalas till bankkonto 497028-241584 (Finland) och i Sverige till plusgirokonto 407 99 53-8.

Pärmbild och fotografier (om annat inte nämns): Ola Österbacka. Tryck: Korsholms Tryckeri AB

Den heliga staden

I augusti 2008 inledde Föreningen Logos en bibelstudieserie över profeten Hesekiel. I februari 2010 avslutades serien som omfattar 30 lektioner.

Här återges en förkortad version av Ola Österbackas sammanfattande bibelstudium den 25 februari 2010.

För all framtid skall dess namn vara: Här är HERREN.

Så här avslutas profeten Hesekiels bok, som vi har gått igenom under en rad bibelstudier de två senaste åren. Orden är en härlig sammanfattning av bokens budskap: Herren ska återupprätta sitt folk och sin stad. Men den nya staden ska inte längre vara befleckad av synd. Den ska vara helig, för all framtid.

Vad är syftet med de förbluffande exakta ritningarna till Herrens tempel, den nya gudsstaden och fördelningen av landet, som Hesekiel får i uppdrag att beskriva i bokens avslutande kapitel (kap. 40–48)?

Denna fråga har sysselsatt bibelläsare och forskare genom tiderna. Det förefaller ju märkligt, att man inte har byggt upp templet eller fördelat landet enligt ritningarna och anvisningarna. Även om Serubbabels tempel, det andra templet, innehöll många element som passar in på ritningarna motsvarade det inte det tempel som Hesekiel fick se ängeln mäta upp.

Salomos praktfulla tempel lades i ruiner år 586 f.Kr. Då förstördes Jerusalem av den babyloniske kungen Nebukadnessar efter en lång belägring, precis som Hesekiel hade förutsagt och som profeten Jeremia begråter i Klagovisorna. Att templet förstördes och judarna fördes bort till ett främmande land upplevdes som det yttersta beviset på att Gud hade övergett sitt folk.

Serubbabels tempel uppfördes efter återkomsten från Babylonien på

500-talet f.Kr. på samma plats där Salomos tempel hade stått. Det byggdes om och förstörades under Herodes och var inte helt färdigt på Jesu tid. Det förstördes i grunden vid den romerska erövringen av Jerusalem år 70 e.Kr.

Också i vår tid finns det fruktlösa drömmar om att templet åter ska byggas upp.

Domen över Jerusalem

Låt oss göra en snabb överblick över profeten Hesekiels bok för att se om vi kan finna någon nyckel till frågan om ritningarna.

När Hesekiel börjar sin profetiska verksamhet finns han i Babel, vid floden Kebar, tillsammans med en del andra judar som har förts dit under den andra deportationen år 597 f.Kr. Han får se HERREN i en märklig syn och blir kallad att bära fram hans vittnesbörd för sina landsmän.

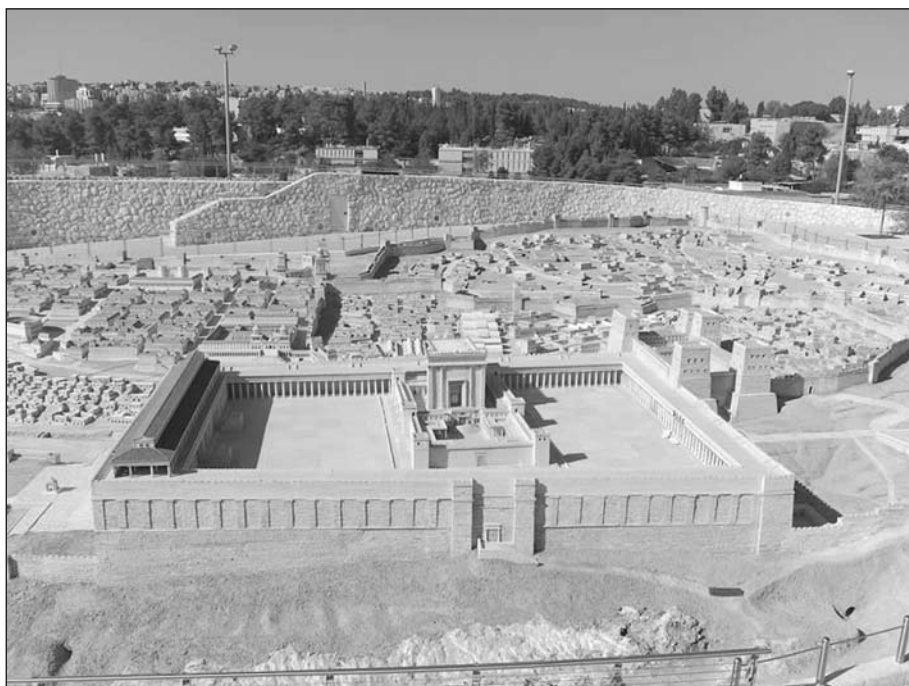
Hesekiel får i uppdrag att utföra en del märkliga symbolhandlingar som ska väcka intresse för Guds budskap och understryka dess allvar. Genom

att avbilda Jerusalem på en lertavla och ligga på ett speciellt sätt under en lång tid ska han bära folkets missgärningar. Han ska orena sig med mat som tillreds på bränsle av avföring (kap. 4).

Samtidigt som han genom sina handlingar åskådliggör Guds dom ska han också predika dom över folket. Han omtalar hur Gud måste straffa avguderiet som rentav sker mitt inne i hans tempel. Han ser och beskriver hur Guds härlighet lämnar templet och sedan också Jerusalem och stannar på berget öster om staden (11:22f).

Genomgående understryks allvaret i orden: *"Ni skall inse att jag är Herren."*

Här och var finns det ändå inslag av hopp. Mitt i beskrivningen av Guds dom, när Hesekiel håller på att uppges av förtvivlan över att Gud verkar att helt förskjuta sitt folk, kommer löftet om att Herren ska samla sitt folk från de länder dit de har blivit kringspredda, och han ska lägga en ny ande i deras bröst. Då ska han åter vara deras Gud och de ska vara hans folk (11:17ff).

En modell av "det andra templet" med den omkringsliggande staden. Herodes' tempel blev färdigt endast en kort tid innan Jerusalem förstördes av romarna år 70 e.Kr. Modellen finns vid Israels museum i Jerusalem. Den östra porten, "Gyllene porten", är närmast på bilden. (Wikipedia)

Så fortsätter Hesekiel oförtrutet att predika Guds ord till omvändelse och besinning. Guds folk har blivit en hora som har övergett sin man och bedriver otukt med hedniska älskare (kapitel 16). Men också här finns det en dörr till omvändelse och förlåtelse.

Dom över grannfolk

Men Hesekiels domsförkunnelse gäller inte endast hans egendomsfolk. Det mittersta avsnittet av boken (kap. 25–32) innehåller en rad profetior mot grannfolken, som ska bestraffas för sitt höghmod och sin avund mot det utvalda folket. De får vara Guds redskap att straffa folket, men de ska också i sin tur straffas för att de smädat Gud och hånat honom för att han inte skulle klara av att hålla sin beskyddande hand över sitt eget folk. Också de ska inse vem han är när hans vrede drabbar dem.

Dauids tron återupprättas

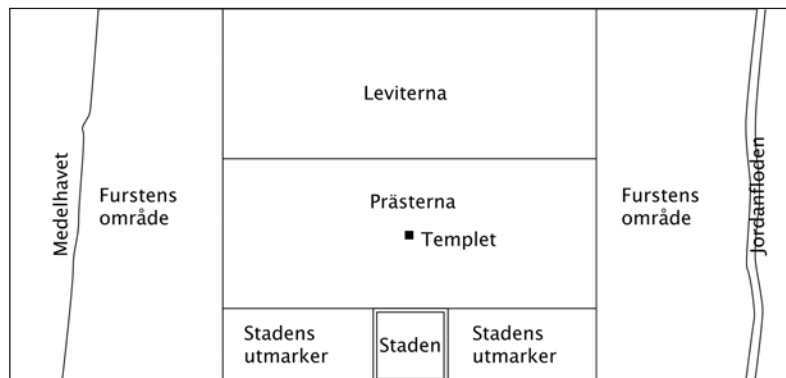
Från kapitel 33 följer så profetior som uttalades efter Jerusalems jämmerliga förstöring. När den fruktansvärda nyheten drabbar judarna i Babel understryker Gud för Hesekiel att hans uppdrag inte är slut. Han är satt till en väktare för sitt folk och hans uppgift är nu att förklara varför domen har drabbat folket, men i synnerhet att berätta om hur Guds planer på att återupprätta folket ska förverkligas.

Kapitel 34 utgör en fantastisk höjdpunkt i Hesekiels förkunnelse. Där får profeten beskriva hur Gud ska låta David komma tillbaka och bli en god herde för sitt folk (34:23–25):

Jag skall låta en herde uppstå, gemen-sam för dem alla, och han skall föra dem i bet, nämligen min tjänare David. Han skall föra dem i bet och vara deras herde. ... Jag skall sluta ett frids-förbund med dem.

När vi läser Jesu undervisning om sig själv som den gode herden (Joh. 10) inser vi att han är den som Hesekiel talar om. Han är Messias, Dauids son, lejonet av Juda som skulle sätta sig på Dauids tron och regera för evigt, även om det inte skulle ske i yttre mening som man felaktigt förväntade sig.

Det är genom honom som Israel åter ska upprättas. Nu ska Gud åter

Skissen ovan visar hur templet skulle placeras centralt i en kvadrat enligt Hes. 45:1–8 och 48:8–22.

hämta sitt folk från alla länder och föra dem till sitt land. Genom dopet ska de bli rena och få ett nytt hjärta och så ska de vara hans folk (36:24ff).

Om och om igen understryker Gud att det inte är för deras skull som han gör detta. De ska i själva verket skämmas när de ser, att Gud förbarmar sig över dem trots att de har varit så avfälliga.

I kapitel 37 ser Hesekiel en mäktig syn om hur de döda benen får liv igen. Den människa, som är död i sig själv får liv genom Anden. Nu ska detta folk åter bli ett enda folk med en enda kung. De ska samlas ihop från alla väderstreck och de ska inte mera orena sig med avgudar. David ska för alltid vara deras furste.

Men ännu har inte den tiden kommit när allt är en beständig frid. Kapitel 38 och 39 beskriver hur djävulen samlar sin här till ett fälttåg mot Guds folk. Det ska vara strid intill änden. Men Gud ska bevisa sig helig och föra sin sak till seger. Guds fiender ska inte få fortsätta att belacka honom för att han inte förmår frälsa. Inte en enda av dem han har utvalt ska bli borta när hans helighet är uppenbarad.

Detaljritningarna

Nu följer sedan (från kapitel 40) den märkliga beskrivningen av det heliga templet och den heliga staden. Allt mäts med synnerlig exakthet. Tempellets förgårdar, trappor och väggar beskrivs in i minsta detalj.

Offertjänsten sköts av översteprästen Sadoks efterkommande. Sadok förblev trogen under David när de flesta andra avföll (se t.ex. 2 Sam. 15:24ff), och troheten framhålls som en avgörande egenskap i Guds tjänst.

Till detta tempel återkommer nu

Herren i hela sin härlighet (kapitel 43) på samma sätt som han en gång lämnade det. Nu invigs altaret för offertjänsten och instruktioner ges hur offren ska förrättas. En viktig detalj är att det inte finns någon förbundsark i det allra heligaste, och det ges inget påbud om den viktigaste högtiden i Gamla testamentet: den stora försönningsdagen.

De judiska rabbinerna har haft stora problem med att försöka harmonisera Hesekiels bestämmelser om offren med Mose lag, utan att lyckas. Det finns stora och uppenbara skillnader. Varför ger Hesekiel bestämmelser som avviker från Mose lag?

Hesekiel får också förmedla bestämmelser om hur det heliga landet ska fördelas. Mitt i landet ska ett kvadratisk område avskiljas. En övre del av denna kvadrat ska ges till leviterna, den mellersta delen ska vara prästernas område, medan en smalare del i söder reserveras för staden. Mitt i prästernas område finns templet, och det finns alltså inte i staden.

Fursten ska få ett område utanför det heliga området, ända mot Medelhavet i väster och mot Jordan och Döda havet i öster.

Så följer sedan de tolv stammarnas områden, sju stammar norr om staden och fem mot söder. De får sina områden som skivor tvärs över landet. Platserna är inte geografiskt de samma som stammarnas områden vid delningen under Josua. En mycket viktig detalj är att hedningarna ska få samma rätt till landet (47:22–23):

Ni skall dela ut det genom lottkastning till arvedel åt er själva och åt

främlingarna, som bor och föder barn ibland er. De skall vara för er så som infödda bland Israels barn. De skall med er få arvsloft bland Israels stammar. I den stam där främlingen bor skall ni ge honom hans arvedel, säger Herren, HERREN.

Många detaljer återkommer i Johannes syner i Uppenbarelseboken. En sådan är tempelkällan (kapitel 47) som väller upp under templet och som flödar allt djupare ju längre bort från templet man kommer. Beskrivningen av fruktträden som ska bära ny frukt varje månad är nästan exakt de samma som i Upp. 22.

De fasta grundvalarna

När allt detta ställs samman med Nya testamentets undervisning om Jesus

och hans kyrka blir det tydligt att Hesekiels visioner om templet och staden inte är avsedda att förverkligas rent fysiskt. De är underbara bilder av den kommande gudsstaten under Messias.

Den stridande kyrkan är föremål för Guds omsorg och beskydd mitt under yttre svårigheter och lidanden, men det kommer en dag när alla dessa lidanden är borta och Gud förverkligar sin plan. Då ska alla folk inse att han är Herren.

Hebreerbrevet undervisar om det gamla förbundets troshjältar, bland dem Abraham (Hebr. 11:10, 16, 39f):

Ty han väntade på staden med de fasta grundvalarna, den som Gud har format och skapat.

Men nu längtade de till ett bättre land, det himmelska. Därför blygs inte Gud för att kallas deras Gud, ty han har ställt i ordning en stad åt dem.

Och fast alla dessa hade fått vittnesbördet att de trodde, fick de inte det som var utlovat. Ty Gud har förutbestämt något bättre åt oss: först tillsammans med oss skall de nå målet.

Det är visionen om denna heliga stad med de fasta grundvalarna som Hesekiel bär fram. Detta hopp har gett kraft i prövningarna åt Guds folk i alla tider. Också vi har löftet att få komma dit, för Jesu skull.

Den staden heter för all framtid: Här är HERREN.

Föreningen Logos fick ny ordförande

Föreningens årsmöte valde den 23 februari Botvid Lindström till ordförande för styrelsen efter Klas-Erik Isaksson, som därmed avgick efter nästan nio år vid rodret. För att känna den nye ordföranden på pulsen ställde Ralf Sandberg tre frågor till honom.

Vem är du?

– Jag är född och uppvuxen i Karleby i ett kristet hem. Studerade till ingenjör i Vasa och är sedan dess bosatt där. Gift med Ann-Sofi, sjukskötare. Arbetar nu med produktutveckling på Wärtsilä, jobbade tidigare för samma företag med projekt utomlands. Tycker om att skida och sjunga i kör, sjöng i unga år med i Evangeliska ungas ungdomskör. På fritiden håller jag gärna på med min veteranbil, jobbar i skogen, och på sommaren blir det en och annan utflykt med motorcykeln.

Hur ser du på din uppgift som ordförande för Föreningen?

– Jag har varit ett år med i Logos styrelse och blivit ganska väl insatt i det löpande arbetet. Vi har haft ett bra samarbete i styrelsen där vi alltid tagit viktiga beslut gemensamt. Jag vill fortsätta med den arbetsordningen.

Vad har du för tankar om Föreningen?

– Eftersom vi är en liten förening krävs det en hel del arbete av de aktiva för att få det praktiska att gå runt. Vi har många vänner som gärna ställer upp med olika uppgifter. Vi är helt beroende av ekonomiskt bistånd av vänner, men också förbönstjänst för arbetet.

– Det känns viktigt att kunna vara med och upprätthålla Logosmappen på internet. Man blir inspirerad av att se hur många besökare vi har. Jag är också glad över att jag kan göra praktiska insatser i det fortsatta arbetet med vår föreningslokal Biblion.

Vi tillönskar vår nye ordförande Botvid Guds rika välsignelse i hans ansvarsfulla uppgift.

Klas-Erik Isaksson svingade klubban ännu vid årsmötet den 23 februari men bad om befrielse från ordförandeposten. John Lasén och Ralf Sandberg (längst bort) tackade med tal och en blomma.

Från Föreningen Logos' verksamhetsberättelse:

Andhämtning år 2009

efter det intensiva uppbyggnadsåret 2008

Efter att Biblion renoverats och invigts i slutet av 2008 och en församling övertagit gudstjänstverksamheten var år 2009 något stillsammare än föregående år. Logosmappen, som fortfarande är Föreningens primära verksamhetsform, har förbättrats, övervägande i det tysta.

Föreningen fick en första hedersmedlem under året. Det var Föreningens "älderman" Gottfrid Sirén i Borgå som tilldelades denna titel som erkänsla för betydelsefulla donationer och initiativ, särskilt i samband med renoveringen av Biblion och etableringen av GS-arkiv.

Biblion fick en fortsatt ansiktslyftning den 25 oktober, när en altartavla och ett altarskrank togs i bruk. En siffertavla betjänar gudstjänsterna.

Ett originellt tryckalster lanserades inför samma tillfälle. Gottfrid Sirén har sammanställt "minimemoarer" i form av ett antal kluriga frågor. Han bekostade tryckning av 150 ex. som såldes till förmån för Afrika-hjälpen.

Årsfesten den 21 maj i Biblion och den traditionella sommarfesten den 26 juli i Purmo var välbesökta. Vid det senare tillfället deltog ca 90 personer i alla åldrar.

Bibelstudierna har fortsatt varannan torsdag kväll. I de flesta fall var temat Hesekiel.

Logosmappen och dess specialtjänster Folkbibeln Online och LogosDirekt har fortsatt i ett glädjande stort antal besökare. Antalet sökningar i Folkbibeln hade i slutet av året stigit till ca 1 700 per dygn.

LogosDirekt har tidvis haft så många samtidiga besökare att det varit problem med sändningarnas kvalitet. Möjlighet att använda extern server utreds, eftersom det är för dyrt att höja vår egen linjekapacitet. Ljudarkivet har flyttats till

Multitronic från vår egen server för att avlasta linjen.

Logostidningen utkom med tre nummer. Dessutom inköptes en delupplaga av Elsins jultidning och sändes till prenumeranterna i Finland. Tidningen sänds fortsättningsvis gratis till alla som meddelat intresse, med förhoppning om ett frivilligt bidrag för täckande av kostnaderna.

Omsättningen av den ekonomiska verksamheten var mindre än under 2008, men gav ett överskott som kunde fonderas med tanke på kommande renoveringar.

Det totala beloppet av gåvor och kollekter uppgick till knappt 22 000 euro. Summan är en tredjedel mindre än under föregående år, vilket är naturligt då man tänker på den kraftansträngning som gjordes inför invigningen hösten 2008.

Medlemmarna har stått för ca två tredjedelar av summan. De gåvor som inkommit "in natura" och i form av arbetsinsatser är inte heller obetydliga.

Av den särskilda utredningen på

nästa sida framgår att vi har stora behov av åtgärder framför oss, med tillhörande ekonomiska satsningar.

Det återstår att se hur vi har möjlighet att förverkliga dem. Årsmötet beslöt att inte göra någon detaljbudget, utan att låta enskilda projekt bero av aktuella stödinsatser.

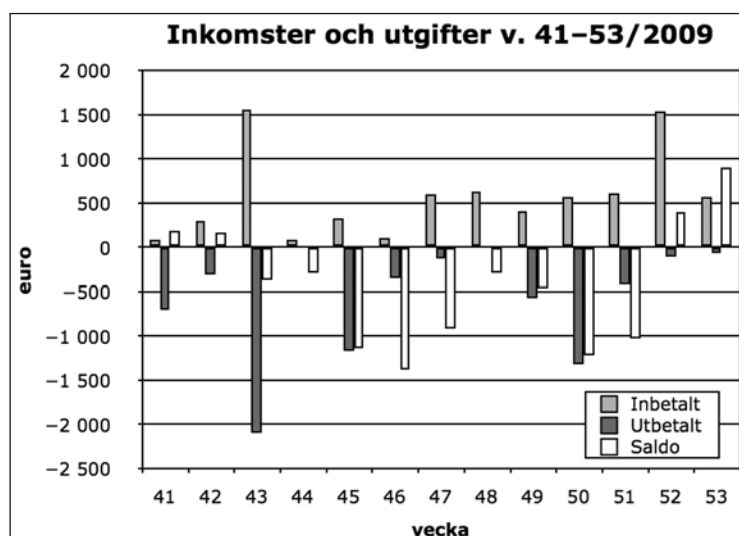
Verksamhetsberättelsen avslutas med påminnelse om att vi får låta allt vila i Guds hand:

"Vi har även under detta år upplevt vilken välsignelse det är att "ha Guds ord i sitt bo" och ha tillgång till en sådan plats som Biblion. För arbete, förböner, offer och understöd uttalar Föreningen sitt varma tack.

Inför kommande år tvingas vi att börja planera för en del fortsatta renoverings- och omändringsarbeten. Vi får påminna om apostelns ord (Fil 4:6-7):

Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önskningar genom åkallan och bön med tacksägelse. Då skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus."

OLA ÖSTERBACKA

På Föreningens webbplats ges varje vecka översikt över inkomster och utgifter. Här visas den sista perioden för år 2009.

Nya satsningar behövs i Biblion

John Lasén, vice ordförande i Föreningens styrelse, berättar om några renoveringsåtgärder som väntar i Biblion de närmaste åren.

Vi har tidigare i denna tidning berättat om att Föreningen Logos för några år sedan köpte den lokal som hade ägts av frimurarna sedan 1965. Lokalen är en del av Bostads Ab Skolhusgatan 13. Den är en skild byggnad där också befolkningsskyddsrummet finns.

Föreningens andel av aktiestocken är ca 14 %. Av gamla protokoll och annat framgår att det från första början har varit åsiktsbrytningar om hur kostnadsfördelningen skulle se ut. Från första början var det så att frimurarna betalade 50 % av skötselvederlaget. För ca 10 år sedan trumfades igenom ett beslut på bolagsstämman där denna procentsats ändrades till 80.

Föreningen Logos har nu gjort noggranna kalkyler om hur det verkligen förhåller sig med kostnadsfördelningen och kommit fram till att avgifterna till bolaget är ca 50 % för höga i förhållande till verkligheten.

Vi har redan utfört en hel del renoveringsarbeten. Salen är fint skick, likaså köket. Det som nu borde åtgärdas är värme- och ventilations-systemet. Det är hopplöst föråldrat och alltför energislukande. Lokalen uppvärms i dag med varmluft. Fem fläktar snurrar hela tiden. T.o.m. den som inte alls förstår sig på värmesystem kan inse att detta inte kan vara det rätta.

Eftersom största delen av utrymmena befinner sig under mark skulle det perfekta systemet vara golvvärme. Vi har nu i princip gått in för denna lösning. Men detta är ingen billig åtgärd. Med detta följer också en hel del byggnadstekniska arbeten.

Efter att vi köpte lokalen har frimurarna berättat att myndigheterna har låtit förstå att en reservutgång från salen skulle behöva byggas för att de krav som ställs på säkerheten i

Biblion-fastigheten i vinterskrud. En eventuell reservutgång skulle komma precis invid väggen på bilden, som utgör den övre delen av kyrksalens fondvägg. Fasaden är inte den vackraste och väntar på åtgärder.

fastigheten skall uppfyllas. Detta har vi undersökt och kommit fram till att det är tekniskt möjligt och kunde göras ganska elegant utan att alls förstöra salen utseendemässigt.

För att komma ned till lokalen skall man gå 20 trappsteg. Detta kan för många äldre ibland vara förenat med stora svårigheter. Därför har vi också undersökt möjligheterna att bygga en hiss. Detta är också tekniskt möjligt i samband med trappan. Ett hisschakt kunde byggas på utsidan om trapphuset. Hissen kunde göras så pass rymlig att man kommer ned med invalidstol.

Kostnaderna för alla de här åtgärderna närmar sig 100 000 €, så det är ingen lätt uppgift. En hel del besparingar kan dock göras genom att utföra arbetena i egen regi.

För att slippa betala onödigt mycket i bolagsvederlag har vi nu gått in för att försöka få bolaget spjälkt så att föreningslokalen blir ett skilt bolag. Vi skulle köpa bara värme och vatten från bostadsbolaget samt delta i en del kostnader som är gemensamma, t.ex. skötseln av tomten, fastighets-skatten och en del annat.

Vi har fått en ny bostadsaktiebolagslag som träder i kraft 1.7.2010.

Genom denna blir det möjligt att utföra denna operation. En extra bolagsstämma kommer att hållas någon

gång inom april månad där beslut om detta skall fattas.

Vi får be och hoppas att det blir ett positivt beslut.

JOHN LASÉN

Nytt i Logosmappen!

David Hedegård: Enighet i dopfrågan

Boken är skriven som ett samtal mellan en lutheran och en som tänker låta döpa om sig. Hedegård ger klara och enkla svar på många frågor kring barndopet och dopets välsignelser.

Viktiga webbadresser:

Logosmappen:

www.logosmappen.net

Logosmappens databasserver:

databas.logosmappen.net

LogosDirekt, anvisningar:

www.logosmappen.net/logosdirekt/

Folkbibeln Online:

www.folkbibeln.net

Bibliens kalender:

www.my.calendars.net/biblion/

Såningsmän och själasörjare

Den pensionerade prästen Gunnar Juelsson ger i sin nya bok *Såningsmän och själasörjare* tio minibiografier över präster och förkunnare som blev till stor välsignelse såväl i sin samtid som i vår tid genom efterlämnade skrifter. Tidsperioden sträcker sig från reformationstiden på 1500-talet via den lutherska ortodoxin till de pietistiska väckelseörelsernas tid under 1800-talet.

Vi möter såväl kända andliga profiler som Olavus Petri, Jesper Svedberg och Johann Arndt, som mindre kända, men inte för den skull mindre intressanta, som A. F. Huhn och Wilhelm Löhe.

Bokens stora förtjänst är att den ger bakgrundsinformation till de namn som vi känner till från bokryggar i våra privata bibliotek, men som i regel inte är mera än namn för oss. Vi får också lära känna nya författare av andaktslitteratur som vi kanske inte skulle köpa trots att vi skulle stöta på dem i något antikvariat, av den enkla orsaken att författaren är obekant för oss.

Boken är mycket lättläst och intressant och den relativt kortfattade beskrivningen av profilerna gör att den inte känns så faktsäckad som den de facto är.

Angående urvalet av profiler som presenteras i boken medger författaren att gränserna är något flytande. Vi rör oss under en lång tidsperiod med många starka andliga strömningar, vilket gör att det ibland är lite svårt att se någon röd tråd i valet av de andliga stormän som tecknas.

Vad har t.ex. ortodoxin gemensamt med den tyska Halle-pietismen? Eller reformationstiden med väckelseörelserna på 1800-talet? En variabel vid valet är att det skall röra sig om *levande* lutherdom under olika tider, något som ger en anledning att fråga vad som kännetecknar det motsatta, den *döda* lutherdomen. 1800-talets väckelseörelser kan på sätt och vis beskrivas som levande eftersom stora skaror då omvände sig, något som inte kan sägas om reformationstiden eller renlärans tid, trots det klara

evangelium som då predikades. Men vilka är kriterierna för vad som kan kallas för lutherdom?

Författaren har alltså valt att hålla sig på luthersk mark när han ger sina levnadsteckningar över präster och förkunnare som varit och är till stor välsignelse. Detta är lovvärt, för visst finns det andliga ledare också utanför lutherdomen som samlat stora skaror kring sig och varit stora väckelseledare, men som ändå kan vara och är till stor skada t.ex. genom sin andaktslitteratur.

Vissa av de förkunnare som Juelsson lyfter fram är också omstridda och man skulle ibland ha önskat att författaren mera skulle ha förklarat på vilka punkter de kritiserades och vad man bör se upp med i de fall där det finns orsak till kritik.

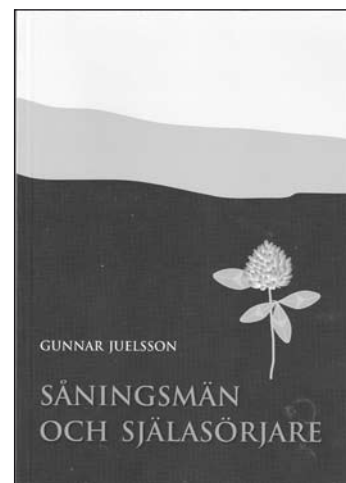
En lätt romantisering av pietismen och dess läroavvikelser i förhållande till det sant lutherska kan skönjas i vissa avsnitt. Däremot skall författaren ha en eloge för att han inte, i sin beskrivning av den lutherska ortodoxin, går i den vanliga fällan att helt avfärda denna epok som en tid när kristendomen satt enbart i huvudet och man inte alls ville leva ett gudfruktigt liv.

Författaren önskar att boken skall kunna leda till ökat studium av vår klassiska andakts- och uppbyggelse-litteratur. Jag tror att det finns goda förutsättningar för denna önskan att gå i uppfyllelse.

Scrifer, Arndt och Fjellstedt är begrepp i vårt andliga medvetande och många besitter böcker av dessa utan att egentligen veta vilka personer som gömmer sig bakom titlarna.

Kanske kommer den nyutgivna boken att leda till att fler tar itu med de gamla böcker som kanske nu står och samlar damm i bokhyllan. Om inte, så är det i alla hänseenden intressant att veta mer om männen bakom Själaskatten, Paradislustgården o.s.v.

Författaren skall ha stort tack för att han gett sig till den efterforskning som också ett verk av denna omfattning kräver. I vissa fall, t.ex. angående den tysk-baltiska prästen Huhn har uppförlingarna för att hitta information varit stora, vilket i sin tur gör

boken *Såningsmän och själasörjare* än mera värdefull som kunskapskälla.

HANS AHLKOG

Gunnar Juelsson:
Såningsmän och själasörjare
Kyrkliga förbundets bokförlag, Göteborg

Andra boktips

Concordia har nyligen publicerat en nyöversättning till finska av Martin Luthers herdabrev till de böhmiska bröderna under titeln *Kirkon sananpalvelijoiden asettamisesta* (om tillsättandet av Ordets tjänare i kyrkan).

Översättningen är gjord av Veli-Matti Rissanen. Den är gjord på basen av den latinska originaltexten, vilket i dag är anmärkningsvärt.

Boken säljs av Luther-Kirjat (www.luther-kirjat.fi/).

Den senaste utgåvan på svenska kom 1984 på BV-förlag.

Logos Förlag säljer nu en viktig bok av Anders Gärdeborn: *Intelligent Skapelse*, en naturvetare läser Första Mosebok. Boken gavs ut 2007 av XP Media och har nyligen utkommit i en ny och utvidgad upplaga.

Det är viktigt att Bibelns lära om skapelsen framhålls och att evolutionslärans bräckliga teorier samtidigt tillbakavisas med vetenskapliga argument.

Vi återkommer med recension i ett kommande nummer.

OLA ÖSTERBACKA

Missionsprovinsen har valt nya biskopar

Roland Gustafsson valdes i november 2009 till ny missionsbiskop efter biskop Arne Olsson. Eftersom han inte var präst ordnades prästvigning i samband med ett extra provinskonvent den 16 januari 2010. Biskopsvigningen går av stapeln den 27 mars.

Under det extra provinskonventet höll Roland Gustafsson ett anförande på temat *Missionsprovinsen inför 2010-talet*. Han summerade sitt tal i följande punkter:

- Låt oss finna platser, ramar, strukturer för ett sant gudstjänstfirande – i Ande och sanning.
- Låt oss se upp för anpassningsandans förödande mönster, organisatoriskt och personligt.
- Låt oss förmedla evangeliet i kärlek, omsorg, närhet och med tydlighet och pregnans – som Jesus gjorde.

Vid samma konvent valdes teol. dr Matti Väisänen till biskop för Missionsprovinsen i Finland. Detta föranledde en del kritiska kommentarer av folkkyrkans biskopar.

Finska Lutherstiftelsen konstaterar att Väisänen inte är Lutherstiftelsens eller folkkyrkans biskop utan Missionsprovinsens biskop. Han utför sitt uppdrag i samarbete med Missionsprovinsens missionsbiskop och konsistoriet.

Väisänen bär särskilt andligt ansvar för de pastorer som blivit vigda i Missionsprovinsen och han kommer att viga fler när det behövs.

I samma meddelande konstaterar Lutherstiftelsen att den blivande biskopen stöder Lutherstiftelsens gudstjänstgemenskaper men att han säkert också vill stöda och uppmuntra präster och församlingsmedlemmar runt om i Finland.

Lördagen den 20 mars vigs Matti Väisänen till biskop i Missionsprovinsen med ansvar för Finland. Denna händelse får säkert återverkningar i de traditionella väckelserörelserna, där Missionsprovinsen i Sverige och Finland framstår som ett alternativ för många.

ROGER PETTERSSON

NELK – fortfarande aktuellt

För snart 10 år sedan utkom boken "Vägen fram? Lutherska väckelserörelser i uppbrott". Sedan dess har fyra konferenser (NELK = Nordisk Evangelisk-Luthersk Konferens) hållits runtom i Norden och i maj är det dags att samlas i Vasa för andra gången. Några reflektioner kan göras.

Avfallet i folkkyrkorna accelererar

Avkristningen i Nordens folkkyrkor har fortgått. Dessutom lämnar sekulariserade medlemmar kyrkorna i en strid ström.

De områden som har karaktäriserats som väckelsebygder har dragits med i processen och kärntruppen i den lokala folkkyrkoförsamlingen har med vemod fått se på hur de "gamaltroende" prästerna går i pension eller annars blir utfryssta.

Väckelserörelserna är fortfarande i uppbrott

Trots avfallet i folkkyrkorna har de traditionella väckelserörelserna haft svårt att bygga upp nya strukturer. Det har i många organisationer funnits spänningar mellan dem som talat för aktion och uppbrott samt dem som talat för varsamhet och konsolidering.

Det mest synliga initiativet är bildandet av en missionsprovins i Sverige. I Finland är det Lutherstiftelsen som har gått in för motsvarande.

Andra har gått ett steg längre och bildat fria församlingar utan någon koppling till folkkyrkorna. Det här sker fortsättningsvis i alla de nordiska länderna.

Bekännelsetrogna församlingar söker samverkan

En bakgrund till NELK var den splittning som fanns bland bekännelsekyrkor och lutherska friförsamlingar. Under de senaste åren har lärosamtal förts och närmanden har gjorts. Bland annat har ELSIN kommit till: Evangeliskt-Lutherskt Samarbete i Norden.

Mycket förenar de grupper som samlas till NELK men en sak som har

vållat en del meningsskiljaktigheter är det pietistiska arvet. Denna fråga är ett av de teman som behandlas på konferensen i Vasa.

ROGER PETTERSSON

NELK åter i Vasa

Den 7–9 maj sluts cirkeln: NELK har gått ett varv runt Norden och kommer åter till Vasa. Den första konferensen hölls i Vasa i mars 2004 och kallades då "Vägen fram -04".

Den här gången arrangeras konferensen på Evangeliska folkhögskolan, Efö. Därmed kan mat och konferensutrymmen, och delvis även logi, ordnas på samma plats.

Ett huvudtema denna gång är *Skrift och tradition*. Det belyses under två föredrag jämte samtal under lördagen.

Det första föredraget hålls av Jan Bygstad från Norge, som har varit med ända sedan början. Han utgår från urkyrkans perspektiv. Halvar Sandell kommer sedan att framlägga reformationstidens perspektiv på ämnet.

Detta tema är särskilt intressant i förhållandet till den romersk-katolska kyrkan, som hävdar att traditionen måste finnas med vid tolkningen av Skriften, medan lutheranerna hävdar *Skriften allena*-principen.

Temat tangeras även av Peter Olsen från Danmark som behandlar *Skriftens klarhet* i sitt föredrag på söndag morgon.

Konferensens första föredrag hålls på fredag kväll av Hannu Lehtonen, som refererar en bok av V E Löscher som han har varit med och översatt till finska. Boken utgör en polemik mot pietismen i brytningen mellan ortodoxin och pietismen.

Ytterligare ett brännande ämne behandlas av Lars Borgström på lördag, efter en utflykt till det historiska slagfältet i Oravais. Det rubriceras *Sluttidens ekumenism och biblisk ekumenik*.

På sedvanligt sätt kommer också information om läget i de nordiska länderna att presenteras. Missionsprovinsens nye biskop Roland Gustafsson beskriver den aktuella situationen i Missionsprovinsen i Sverige.

En motsvarande information om dess verksamhet i Finland förväntas även, men vem som presenterar den är ännu oklart.

En panel med representanter från varje nordiskt land ger en allmän utblick över det aktuella läget.

Innan konferensen avslutas med ett möte för rapporter och valfrågor ges möjlighet att delta i en gudstjänst i Biblion, ordnad av S:t Johannes evangelisk-lutherska församling.

Program och information samt en blankett för elektronisk anmälan finns på www.logosmappen.net/nel/.

Debatt om utkorelseläran

I tidskriften Trosblick har i tre på varandra följande nummer ingått artiklar som ifrågasätter bekännelseskriaternas lära om utkorelsen eller nådavalet. Tidskriften redigeras av Claes Johansson, pensionerad predikant och tidigare verksam som ordförande i Missionssällskapet Bibel-trogna Vänner.

Senare har en diskussion uppstått kring samma fråga i e-postgruppen ViaLutherforum.

Konkordieformeln från 1577, den avslutande delen av Konkordiebo-ken, lär bland annat följande (SKB s. 658, SD XI:5):

Men Guds eviga utkorelse eller praedestinati-o, d.v.s. Guds förutbestämmelse till salighet, gäller icke samtidigt goda och onda, utan endast Guds barn, som äro utkorade och förutbestämda till evigt liv, "förrän världens grund var lagd", såsom Paulus säger i Ef. 1: Han har utvalt oss i Kristus Jesus och "förutbestämt oss till barnskapet".

Trosblick vill värna om två viktiga läror, nämligen dels att Gud vill att alla människor ska bli frälsta, och dels att alla människor, även de troende, ständigt löper risk att komma bort från nåden och avfalla. Därför vill man inte erkänna att utkorelsen skulle gälla endast "de goda", dvs. de som blir saliga, utan att den gäller alla människor i Kristus.

Det är ett missförstånd att den som menar sig vara utvald av Gud inte löper risk att avfalla. Det finns heller ingen mening i att söka förstå vilka bibliska eller historiska personer som inte varit utvalda av Gud. Allra minst ska vi börja spekulera i om vi själva

är utvalda, på grund av något slags filosofisk eller empirisk grund. Vår egen utkorelse till frälsning kan vi bara finna i Kristi sår.

Denna lära är sådan att vårt förnuft inte kan få den inordnad i något logiskt tanke-system. Vi får bara böja oss under det som Guds ord uppenbarar. Konkordieformeln ger oss en enkel anvisning hur vi ska tänka rent praktiskt i denna fråga (SKB s. 661, SD XI:26):

Men beträffande denna fråga skola vi icke döma efter vårt förnuft eller efter lagen eller något utvärtes sken. Ej heller skola vi drista oss att forska i den gudomliga utkorelsens förborgade och dolda djup, utan vi skola giva akt på Guds uppenbarade vilja.

Denna Guds uppenbarade vilja är att han har sänt sin Son till försö-ni-ng för världens synder. Kallelsen att tro detta ska gå ut till alla män-ni-skor, ingen undantagen. Likaså ska vi understryka vikten att förbli hos vår Frälsare, så att vi inte kommer bort från tron och går evigt förlorade.

Läran om utkorelsen är trösterik av den orsaken, att den ger Gud hela äran för vår frälsning. Ingen männi-ska kan träda fram inför Gud och hävda att hon har någon förtjänst inför Gud genom det hon själv har gjort. Tänk vilket löfte Jesus har gett:

Vad min Fader har gett mig är större än allt, och ingen kan rycka dem ur min Faders hand. (Joh 10:29)

Läs den utmärkta skriften "Rätt-färdiggörelsen, Omvändelsen och Utkorelsen" av Lars Borgström! (Se kort notis i Logos nr 3/2009.)

Aktuellt om ekumenik

Tidningen Kyrka och Folk hade i nummer 3/2010 en bokrecension med rubriken "Enhet till varje pris?", skriven av Gunnar Andersson. I sin le-dare i samma nummer berörde han även frågan.

Den bok som recenseras är "Ny endräkt" och är skriven av Peter Artman, präst i Svenska kyrkan. Han lovordar den nya ekumeniken som inte går genom runda bordets över-läggningar utan är "en andlig ekume-nik, på bönen väg, med ett utbyte av gåvor, insikter och förståelse".

Denna ekumenik innesluter så vitt skilda fenomen som Livets Ord,

OAS-rörelsen och inte minst företrädare för romersk-katolska kyrkan. (Se nr 3/2009 av Logos, där liknande fenomen behandlas.)

Andersson oroar sig med all rätt för att denna ekumenik rymmer en omfattande läropluralism och fram-för allt att det klara evangeliet går förlorat. Vi citerar:

Därför kan sann ekumenik aldrig innebära att man bortser från läroskillnader utan att man tillsammans söker sig djupare in i den sanning som Jesus förmedlat.

Det som ännu kunde tilläggas är att dessa tendenser håller på att vinna insteg bland annat i Evangeli-föreningen. För en tid sedan föreläste exempelvis Göran Skytte på Evange-liska folkhögskolan i Vasa. Han upp-träder helt öppet i en sådan ekume-nisk anda.

Även Missionsprovinsen dras med problematiken, eftersom där verkar personer som är djupt inbegripna i denna nya ekumenik.

Ny ärkebiskop i Finland

Medan detta skrivs kommer nyheten om att Finland har fått en ny ärkebiskop. Med ytterst liten röstmargin valdes biskopen i Åbo, teol.dr Kari Mäkinen. Han fick 593 röster mot 582 för den andra kandidaten i slutom-gången, professorn i dogmatik Miika Ruokanen från Helsingfors.

Kandidaterna har i debatterna framstått som tämligen samsynta i många frågor. De moderat konserva-tiva, som ännu hoppas på verksam-hetsmöjligheter i folkkyrkan, torde dock ha blivit besvikna av valutgång-en. Ruokanen har väckt en viss för-hoppning om acceptans av motstån-dare till kvinnliga präster, och han stöder inte välsignelse av homosexu-ella parförhållanden.

Mäkinen har däremot klart uttalat sig positivt om välsignelse. Han sä-ger sig förespråka tolerans, men hur denna tolerans tar sig uttryck mot dem som fasthåller Bibelns lära åter-står att se.

Det är inte långsökt att sia om att valet leder till ökade svårigheter för dem som försvarar biblisk lära och praxis också i konkret handlande.

OLA ÖSTERBACKA

D:r Martin Luther

Midfastoveckan, fredag

Från Evangelisk Själaspis för hemmet (bearbetad)

**När Jesus sade till dem:
Jag Är, vek de tillbaka
och föll till marken. (Joh
18:6)**

IKristi lidandes historia skall vi mest ge akt på personen, vars lidande beskrivs. Vår Herres Kristi lidande är inte ett sådant lidande som martyrer-nas. Alltså skall man nu ge akt på vem personen är som säger: *Jag Är*. Men för att visa vilken person det är avmålar Johannes honom rätt när han berättar: "När Jesus sade till dem: *Jag Är*, vek de tillbaka och föll till mar-ken."

Detta har Johannes inte ve-lat förtiga, för att han med verk och gärning skulle säkert påvi-sa, vem denna person är. Ingen skall tänka att det är en vanlig människa, utan en sådan per-son, som med de ringa orden *Jag Är* kastar dem allesammans till jorden, både folkskaran och översteprästernas tjänare, och dessutom Judas, förrädaren.

Detta har Johannes anført för att för det första ge oss anledning att tänka efter vilken person det är, som lider för oss, så att vi inte skall vara eller blir oaktsamma, lata eller trötta att betrakta denna höga, stora sak. De heliga evan-gelisterna har sett att Herrens Kristi lidande senare skulle räk-nas som litet, ringa och föraktat. Det har vi själva fått uppleva, att man anser det som det allra ringaste ännu i dag.

Johannes skriver att Kristus

har sagt: *Jag Är* och med gärning bevisat det: *Jag Är*, så att skaran vek tillbaka och föll till marken. I detta *Jag Är* skall vi därför kän-na den, som har makt att slå sina fiender till marken och rädda de sina. Johannes vill alltså visa, att Herren Kristi person är så stor, hög och härlig, att alla andra personer är ett intet när Kristus med ett ord kastar en så stor hop till marken.

Detta skall vara en påminnel-se, ett säkert kännetecken, som om evangelisten skulle säga till oss: Jag predikar inte för er om en vanlig man, som lider här. Jag predikar om en stor, hög person, som med ett enda ord slår ner alla sina fiender. Om han inte själv villigt hade velat lida hade de inte kunnat kröka ett hår på honom.

För det andra har Kristus med denna gärning velat öppna och uppenbara sitt hjärta och visa att han inte lider detta av nöd eller tvång, utan villigt och gärna. För om han med ett enda ord kunde slå ner Pilatus och fariseernas beväpnade tjänare, vad hade han inte kunnat uträtta om han hade ve-lat bruka händerna?

Det är som om han ville säga till dem: Om jag inte ville göra det eller villigt och gärna lida, så skulle ni få lämna mig fri och obunden. Därför skall man här se hans villiga hjärta, då han överlämnar sig själv av lydnad mot Fadern och kärlek till oss. Där är hans hjärta inte fördolt utan framstår i fri, uppenbar

Predikan

kärlek mot oss och i villig lyd-nad mot hans himmelske Fader.

Vi kan också lära oss hur för-skräckligt det är med en för-stockad människa, så att vi lär oss att hålla oss i gudsfruktan. Alla andra är beväpnade och Kristus slår ned dem i deras sto-ra självgodhet. Om han inte på nytt hade tilltalat dem skulle de ha blivit liggande kvar på mar-ken. Borde de då inte ha avstått från ett sådant företag?

De känner att de med kroppen viker tillbaka och faller till marken, men ändå viker de inte i sitt hjärta från sitt onda sinne och förehavande.

Och Judas, som enligt evan-gelisten också stod bredvid, är så förstockad och hård att han inte beveks att avstå från sitt raseri. Han ryggar tillbaka med de andra och faller till marken. Ändå fortfar han i sin blindhet och förstockelse, fast han inte endast har sett detta stora tec-ken, att de blir slagna till mar-ken, utan också ofta tidigare har sett att Kristus hade gjort många stora underverk.

Vi vill därför be Gud, att han bevarar oss från ett förstockat hjärta.

*Jesus, du som kan befalla
över allt vad skapat är;
du, vars bön kan nederkalla
till din hjälp en änglahär,
du dig villigt därtill giver,
att i band du sluten bliver,
ty du vill befria mig.
Pris och ära vare dig!*

Nordisk konferens i Vasa 7–9 maj

Plats: Evangeliska folkhögskolan, Strandg.
21–22, Vasa

Fredag 7 maj

18.00 Ola Österbacka: Inledning med uppdatering av den kyrkogeografiska översikten

18.30 Hannu Lehtonen: Presentation av V E Löschers bok "Pietismens problem i ljuset av den lutherska bekännelsen". Kommentarer: Konrad Fjell. Samtal.

20.30 Utblick över det aktuella läget i de nordiska länderna: Mikkel Vigilius (Danmark), Roger Pettersson (Finland), Lars Borgström (Sverige) och en representant för Norge.

Lördag 8 maj

09.00 Jan Bygstad: Skrift och tradition ur kyrkans perspektiv. Samtal.

10.30 Halvar Sandell: Skrift och tradition ur reformationens perspektiv. Samtal.

12.45 Guidad utflykt till Oravais slagfält

15.30 Lars Borgström: Sluttidens ekumenism och biblisk ekumenik. Kommentarer och samtal.

18.30 Orientering om särskilda nätverk, bl.a. Missionsprovinsens biskop Roland Gustafsson och Åke Nilsson, ordf. för Elsin.

Söndag 9 maj

09.00 Peter Olsen: Skriftens klarhet i en postmodern tid.

10.30 Möjlighet att delta i gudstjänst med S:t Johannes ev-luth. församling, Biblion

13.30 NELK:s möte med rapporter och valfrågor

14.15 Konferensen avslutas.

Logi kan i begränsad utsträckning ordnas i Efös internat, och även i sovsal. Vandrarhem finns i närheten. Också hotellrum finns att boka med specialpris.

Konferensavgift: 20 € (rabatter för specialgrupper). Måltider 38 € för hela tiden.

Detaljprogram, praktisk information och elektronisk anmälningsblankett finns på www.logosmappen.net/nelk/. Anmälan senast 25.4.

Bibelkurs med Seth Erlandsson

Vi har glädjen att inbjuda till en kurs med teol.dr Seth Erlandsson, som är en känd och uppskattad bibelforskare och bibelöversättare. Kursen arrangeras i samarbete med Svenska studieccentralen.

Fredag 26.3 kl 18.30 i Hotel Polaris, Edsevö Pedersöre:

- Bibelns kanon med tonvikt på NT. Servering, frågor och samtal.

Lördag 27.3 kl 13–17 i Biblion, Biblioteksg. 5 Vasa:

- Uttåget ur Egypten. Bildföreläsning om olika välgärningar.
- Hur ska vi förhålla oss till olika bibelöversättningar och grundtextvarianter? Servering, frågor och samtal.

Anmälan för servering om möjligt före 23.3 till ola@ofsystem.fi, 050 339 6383. Pdf-program via www.logosmappen.net. Kl 12.30 på lördagen sker avtäckning av glaskonst.

Svenska Folkbibeln Online har uppgraderats

www.folkbibeln.net styrs från den 27 februari 2010 till den nya versionen som har varit i testbruk ett par år. Därmed har den gamla servern kunnat avlastas. Den har varit i kontinuerligt bruk i över 10 år. Den nya versionen innehåller en förbättrad funktion för visning av parallellställen till hittade verser och snabbsökning av kapitel för vald bibelbok.

Folkbibeln Online har utvecklats i samarbete med Stiftelsen Svenska Folkbibeln. Servern finns i Biblion och tekniskt ansvarig är Föreningen Logos. För databasunderhållet svarar Ola Österbacka. PHP-programmeringen har gjorts av Kim Wistbacka.

Planerad verksamhet i Biblion

Föreningen Logos i Österbotten

Efter att vi gått igenom Hesekiels bok fortsätter vi med Hebreerbrevet. Vårterminens kommande studier hålls 25.3, 15.4, 29.4, 13.5 och 27.5 kl 19–20.30. Den första timmen sänds i LogosDirekt.

Föreningens årsfest firas på pingstdagen 23.5 från kl 13. Se skild ruta.

Gudstjänster

Svenskspråkiga gudstjänster ordnas av S:t Johannes evangelisk-lutherska församling andra och fjärde söndagen per månad kl 11. Under sommaren hålls de kl 18. Gudstjänsterna annonseras i Kyrkpressen och på <http://sanktjohannes.info> och via e-postlista. Gudstjänsterna i Biblion sänds via LogosDirekt. Församlingens pastor och föreståndare är Ola Österbacka.

Finskspråkiga gudstjänster ordnas i regel en gång per månad av Lutherska bekännelsekyrkan i Finland (SLT) och sporadiskt av andra församlingar.

Se <http://www.my.calendars.net/biblion/>

Logos firar

Avtäckning av glasmålningar

Biblion kommer ytterligare att förskönas när vi nu får möjlighet att avtacka glaskonst i de två blindfönstren framme i kyrksalen. Det är glaskonstnär Jari Hangassalo från Jakobstad som har gjort konstverken. Avtäckningen sker *lördagen den 27 mars kl 12.30*, strax före bibelkursen som hålls samma eftermiddag.

Årsfesten hålls på pingstdagen den 23 maj, på en dag när nio år efter att Föreningen grundades. Vi får bl.a. glimtar från en resa till LLM:s och ELS:s missionsobjekt i Indien genom Anders Österbacka. Övriga medverkande är öppna.

Sommarfesten hålls söndagen den 25 juli i Terjärv församlingshem. Medverkande är ännu öppna.

Stöd Föreningen Logos med din gåva:

Logos bankkonto: 497028-241584
IBAN: FI80 4970 2820 0415 84
BIC: HELSFIHH
PlusGirokonto Sverige: 407 99 53-8

Har du tänkt på ett testamente?
Kom då ihåg Logos!